

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 6. De potestate Ordinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61816)

ex lege Ecclesiasticâ, & traditione manavit, cujus quia initium ignoratur, Apostolis auctoribus tribuitur. Nam ut præclare Covarr. l. 1. variar. c. 10. n. 3. consuetudo à temporibus Apostolorum per universas Ecclesias observata argumentum est ad demonstrandum, quod ea sumpsit originem ab Apostolorum traditione, qui didicerunt ab illo, quem semissurum eo sine Christo promisit, ut omnem illos doceret veritatem. Quam ob causam appellari etiam divina potest. Quo sensu Innoc. III. in c. 3. de translat. Episc. Conjugium Episcopi cum Ecclesiâ suâ dicit non humanâ, sed divinâ auctoritate dissolvi: quia nimirum Apostolorum, & suprema Pontificis potestas, non ab hominibus, sed immediatè à Deo confertur. Sic divina appellantur alia quædam ab Apostolis relicta, ut observatio quadragesimæ, admixtio aquæ in calice, & sim. c. eos. 1. q. 1. c. predicatur 16. q. 1. Barb. in c. omnes dist. 39. Exemplum translationis (legitimæ, an secus, non disputo) suppeditat Chronicon Bambergense, ubi Lambertus numero tricesimus, à Borne dictus primò obtinuit Episcopatum Brixientem, cui paucis annis præfuit, mox ad Spirenses transiit, etiam contra Cleri voluntatem, ubi novem annis exactis Argentinam concessit, ibique non diu moratus Episcopatum Bambergensem obtinuit, quo demum post annos viginti tres resignato ad Monasterium Gengebacense in Alsatia remigravit, ibique diem extremum clausit. Gasp.

Brusch. in Catal. Episc. Bambergensium.

* *
*

S. VI.

De potestate ordinis, quam habet Episcopus.

I. **E**X dictis liquet, duplicem potestatem episcopi consecrati esse, Ordinis nimirum, & jurisdictionis. De hac in sequenti §. agendum erit: de illa passim Summistæ comprimis Silvester V. Episcopus numer. 2. & in c. Quamvis D. 86. Primo igitur Sacramentum Confirmationis iis, qui baptizati sunt, conferre potest, inque eum finem charisma conferre, ut oleum infirmorum quoque. Co. Tr. Sess. 7. concil. VVormat. cant. c. 2. Secundo sacros ordines tribuere, create Sacerdotes, Diaconos, & Subdiaconos. Item degradare clericos. Co. Tr. sess. 13. c. 4. Laym. l. 5. Tr. 9. c. 9. Tertio Alios episcopos consecrare, i. ad Titum cap. 1. Quarto. Sacras Virgines benedicere, seu consecrare. Leo Papa. ep. 86. Quinto. Tempia, altaria, vasa sacra, vestes ad divina mysteria celebranda necessarias benedicere. Abb. in c. Aqua de consecr. Item Reges, Abbates, & Abbatissas. Piafec. pag. 62. Sexto Dare benedictionem solemnem in Missa solenni post Orationem Dominicam. Septimo Pœnitentes publicos in Missa palam reconciliare. Octavo. Literas formatas dare. Con. Tr. S. 23. c. 4. c. Quamvis D. 68. c. Aqua de consecr. eccles. Silv. V. Episcopus. n. 9. Bonacina de Ord. 20. 3. p. 243. Moscon. l. 1. Par. 1. cap. 8. Piafecius par. 1. c. 3. 4. 5. Toletus l. 5. c. 4. Lorichius in V. Episcopus n. 14. Foll. Tr. 3. c. 1. n. 13. Fernandez in Exam. Theol. ad lit. E. c. 7. Busæus de statu episc. ca. 4. Barb. in c. Transmissam. de elect.

R

II. Inter

I. Inter ea, quæ Episcopo ratione ordinis competunt, discrimen est. Quædam enim jure divino seu ex institutione Christi habet, alia verò ex Ecclesiæ ordinatione. Jure divino Chrisma conficit, & oleum infirmorum; Sacramentum confirmationis confert, Clericos creat, Sacerdotes & Episcopos cõsecrat. Reliqua in Jure Canonico sancita & Episcopis tributa sunt. Unde per dispensationem aliquando minoribus Episcopo Prælati communicantur. At *inquis*, etiam priora illa quæ jure divino competere dicuntur, ab aliis subinde conficiuntur. R. fieri aliquando nutu & auctoritate Summi Pontificis, qui quasi Delegatos constituit; quâ in re Pontifex jus divinum, & Christi institutionem non mutat, quia non facit, ut inferior Sacerdos sit Minister ordinarius, sed solum efficit, ut Minister delegatus sit, quod Christus minimè prohibuit. Idem tamen de Diaconis non est dicendum, quasi pari modo potestas cõsecrandi Eucharistiam, & offerendi illis tribui possit, quia licet in sacro Ordine consistant, caractere Sacerdotali, & potestate, quæ multò superioris gradus est, carent. In casu necessitatis tamen, cum nemo Sacerdos adest, corporis Domini ei dispensationem faciunt. *V. Layman. l. 5. tract. 4. c. 6. n. 2.*

III. Si Episcopus Presbytero committat ea, quæ ordinis Episcopalis sunt, ut confirmare, chrisma conficere, & sim. non solum illicita, verùm etiam irrita collatio est: quia ejusmodi potestatem delegare ad solum Pontificem pertinet. *Glo in c. pervenit D. 93. c. Manus de cons. dist. 6. Abb in c. Quanto de consuetudine Armilla V. Episcopus n. 11. Bellarm. de Confirm. cap. 12.*

Greg. Valent. IV. disp. 5. q. 2. pun. 1. Filiuc. tr. 3. c. 2. n. 27. Reginald. l. 28. cap. 4. n. 17. & seq. Neque audiendus *Ledesma qui q. 72. art. 1.* afferit, tantam in Diocesi sua potestatem habere Episcopum, quantam in universa Ecclesia Pontifex habet. Hoc enim illimitatè positum à DD. passim rejicitur, quia nec ratione probati, nec exemplis, aut inductione confirmari potest: sed potius falsum esse patet 1. ex potestate dispensandi in sacrorum ordinum exercitio 2. irritandi clandestina matrimonia, quod nemo Episcopus potuisset. 3. reddendi personas inhabiles ad matrimonium: vel ratione voti, aut alicujus delicti. 4. constituendi & determinandi censuras. 5. ex potestate canonizandi Sanctos Denique aliis multis, quæ communem Ecclesiæ statum concernunt. Quocirca axioma illud, licet non à *Ledesma*, sed aliis pluribus laudetur, vel omninò explodendum est, vel ita limitandum, ut intelligatur de eo rerum, & actionum genere tantùm, quæ ad ordinariam, & cõmunem animarum curam, ac provisionem pertinent, sine quibus manca & inutilis Episcopi vigilantia, & administratio esset. *V. Barb. de potest. Epis. par. 2. ad. 33. Suar. V. disp. 7. Sess. 4. n. 5. Sanch. l. 1. de Matr. disp. 51. n. 3. Laym. l. cit. c. 7. §. 2.*

§ VII.

De Potestate Jurisdictionis.

Quia potestas Jurisdictionis varia, & multiplex est, in certas classes redigemus. Septem invenio. Prima est eorum, quæ pertinent ad Sacramentorum administrationem in totâ Diocesi suâ. *Secun-*
da